

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]
 alt Fald ad Aare —, fordobles, og da Midlerne ifølge Lovforslagets § 3 skal være til Raadighed for en 5-aarig Periode, kan der paaregnes at kunne udføres Arbejder, nyttige og paakrævede og værdiskabende Arbejder, for et Beløb, som jeg sikkert ikke anslaar for højt, naar jeg regner det til i alt at ville udgøre 60—70 Mill. Kr., forudsat at vi altsaa faar en saadan 5-aarig Periode. Derfor, siger jeg, er det et overordentlig vigtigt Forslag, og jeg beder meget om, at man i det høje Folketing vil samles om dets Gennemførelse.

Hedelund: Det var den 30. Oktober 1929, at den højtærede Trafikminister i dette høje Ting fremsatte Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelse af ekstraordinære Vejarbejder. Jeg understreger Ordet „ekstraordinære Vejarbejder“, idet Stillingen jo er den, at det Lovforslag, vi i Dag behandler, har akkurat den selv samme Titel med Undtagelse af, at der i Stedet for Ordet „ekstraordinære“ nu er indført Ordet „særlige“, saaledes at det Spørgsmaal, vi nu staar overfor at skulle tage Stilling til, er, om man skal tilvejebringe Midler til Gennemførelse af „særlige“ Vejarbejder.

Man vil erindre, at vi fra vor Side gik meget kraftigt imod det Lovforslag, som den højtærede Minister fremsatte i Oktober 1929, altsaa Forslaget om de ekstraordinære Vejarbejder. Jeg skal her ved denne Lejlighed selvfølgelig ikke komme ind paa en Gentagelse af den Argumentation, vi den Gang førte frem mod Ministerens Forslag, men kun ganske kort minde om, at et af vore Hovedargumenter var dette, at vi havde den Opfattelse, at man ude i de forskellige Kommuner slet ikke var interesseret i at faa saadanne Midler stillet til Raadighed til ekstraordinære Vejarbejder, og at man i Særdeleshed aldeles ikke var rede til at modtage saa stort et Beløb som det, det her drejede sig om, nemlig 75 Mill. Kr.

Jeg ønsker her ved denne Lejlighed at konstatere, at vi fik Ret i denne vor Opfattelse. Da vi var kommet i Udvalg, forlangte vi udsendt til de forskellige Kommunalbestyrelser Forespørgsel om, hvorledes man stillede sig overfor det ekstraordinære Vejbeløb, som man her gik saa stærkt ind for. Resultatet blev det, som meddeles i Skrivelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder, at man modtog Svar fra 20 Amtskommuner, 50 Købstadkommuner og 1176 Sognekommuner, hvoraf 6 Amtskommuner, 34 Købstadkommuner og 322 Sognekommuner til

ekstraordinære Vejarbejder ønskede stillet til Raadighed henholdsvis 5 680 000 Kr., 16 790 256 Kr. og 14 107 216 Kr. eller i alt 36 597 472 Kr., hvilket altsaa viser det berettigede i det, vi fra vor Side hævdede: at der ikke var den Trang til Stede ude i Sognekommunerne, som man havde ment fra den høje Regerings Side.

Jeg vil gerne anerkende, at den højtærede Trafikminister har taget Konsekvensen af det, der her er kommet til at foreligge, ved nu at fremsætte et ganske andet Forslag, ved praktisk talt at gaa bort fra Begrebet de „ekstraordinære“ Vejmillioner over til Begrebet de „særlige“ Vejmillioner. I Virkeligheden kunde det Forslag, vi forhandler i Dag, godt være fremkommet som et Ændringsforslag ved anden Behandling af det tidligere Lovforslag paa Grundlag af det Udvalgsarbejde, der er foretaget i Udvalget om de ekstraordinære Vejarbejder, men man har jo fra anden Side ønsket, at Forslaget skulde komme frem som et særligt Lovforslag, saaledes som det foreligger her i dette Øjeblik, og jeg foregriber vel ikke noget særligt ved allerede paa nuværende Tidspunkt at meddele, at vi, der har siddet i dette Udvalg og arbejdet med Sagen, er klar over, at Situationen ligger saaledes, at Socialdemokratiet, det radikale Parti og det konservative Parti er enedes om at udarbejde og vel derfor ogsaa vil tiltræde det Lovforslag, som foreligger her.

Vor Stilling overfor Lovforslaget, saaledes som det foreligger her, maa selvsagt være en ganske anden end den, vi indtog overfor Forslaget om de ekstraordinære Vejmillioner, idet vi rent principielt ikke kan have noget imod, at man stiller Beløb til Raadighed til særlige Vejarbejder, som Ministeren udtrykker det i sine Bemærkninger: til Vejarbejder, som har almen Interesse, gennemgaaende Veje. Men Forudsætningen for, at vi kan gaa med dertil, maa være, at Fordelingen og Beløbet bliver afpasset paa den rette Maade.

Her beklager jeg at maatte sige, at vi ikke mener, den Udformning, Lovforslaget har faaet, er den mest ideelle, idet vi for vort Vedkommende staar paa det Standpunkt, at man ikke fra Rigsdagens Side bør gribe forstyrrende ind overfor de forskellige Kommunalbestyrelses økonomiske Dispositioner.

Nu ved jeg vel — det er blevet sagt flere Gange, sidst da den højtærede Minister fremsatte dette Lovforslag —, at da man i 1928 udarbejdede Forslaget om Motorafgifterne, kalkulerede man et Beløb af 26 Mill. Kr., og, siger man saa, nu har Kom-